

кото тѣ се отнасятъ до лица, принадлежащи на расовитѣ, религиозни и езикови малцинства, съставляватъ задължения отъ международенъ интересъ и се поставяятъ подъ гаранцията на Обществото на Народите. Тѣ не могатъ да бѫдатъ измѣнявани безъ съгласието на большинството на Съвета на Обществото на Народите. Съюзнитѣ и сдружени Сили, кои-

sente Section affectent des personnes appartenant à des minorités de race, de religion ou de langue, ces stipulations constituent des obligations d'intérêt international et seront placées sous la garantie de la Société des Nations. Elles ne pourront être modifiées sans l'assentiment de la majorité du Conseil de la Société des Nations. Les Puissances alliées et

държави за нови членове на О. Н. напр. Балтийските държави и Албания, се обвѣрзаха съ декларации имащи за предметъ закрилата на малцинствата.

За всички тия международни актове, макар въ нѣкои отъ тѣхъ и въ общи черти, се съдѣржатъ почти едни и сѫщи постановления: равенство предъ законите за всички подданици на държавата, еднакви граждански и полит. права, пълна закрила на: живота, имота, свободата, религията и пр.

Едно отъ най-важнитѣ постановления обаче легнали въ основата на тия договори, е това въ чл. 57 на Н. М. Договоръ и съответнитѣ въ другите договори.

Сѫщностъ на чл. 57.

а.- Постановленията на договорите за малцинствата сѫ задължения отъ международенъ интересъ.

б.- Тѣ се поставяятъ подъ гаранцията на О. Н.

I.- Съ първата точка, въпроса за малцинствата се поставя извѣнь сферата на вѫтрешната политика на държавите и се прекъръля на международна почва. Пресичатъ се пътища за домогвания на по-силни съседни и далечни държави за интервенция на политическа основа. Отъ политически въпросъ, прѣди войната защитата на малцинствата става чисто юридически въпросъ.¹⁾ Нѣщо повече. Изключватъ се въобще всѣка прѣка намѣса на една държава срещу друга, дори когато тѣзи последнитѣ сѫ били обвѣрзани съ договоръ за взаимната закрила на находящите се въ териториите имъ малцинствата. А това значи, че правителствата, които сѫ подписали договорите сѫ се отказали отъ своите права на лично уреждане споровете, приели сѫ да считатъ постановленията на договорите за малцинствата за задължение отъ международенъ интересъ и така сѫ делигирали тия си права на единъ международенъ органъ какъто е О. Н.²⁾ Последниятъ се счита, че представлява всички качества, за да може да интервенира и сътрудничи съ пълно безпристрастие и обективностъ за уреждане на възникналите конфликти. За това и правата които притежава сѫ много обширни.

Отъ друга страна понежѣ въ случаи О. Н. черпи своята сила и власть отъ постановленията на договорите, сключени за тая цели то, следва, че колкото и да сѫ обширни правата му, тѣ не могатъ да излѣзватъ изъ рамките на поетото задължение. Тѣ си оставатъ чисто договорни. Затова, носейки въ основата си задължението да се счиатъ отъ международенъ интересъ постановленията за покровителството на малцинствата, тая покровителствена сила не може да бѫде разширена и върху искания, носящи характера на едно морално задължение.

Последното най-добре се манифестира съ казаното въ чл. 57 ал. I-ва: „тѣ ще се считатъ за задължения отъ международенъ интересъ до колкото се отнасятъ до лица, принадлежащи на расовитѣ, религиозни и езикови малцинства...“ Следователно, политическите и социални малцинства трѣба да се считатъ изключени отъ системите на договорите за малцинства. Сѫщото за исканията на по-обширни права, за една по-голѣма независимостъ, граничащи съ автономия въ управлението на малцинствата.

II. Предвидената въ чл. 57 гаранция на О. Н. означава преди всичко, какво постановленията на договорите за малцинствата сѫ ненакърни. Тѣ не могатъ да бѫдатъ изменявани, освенъ съ съгласието на большинството на Съвета при О. Н. До тогава, до когато не се сѣира последниятъ и той не даде своето съгласие, тѣ

¹⁾ Вж. стр. 87 препроводителното писмо на г. Клемансо.

²⁾ Това не ще пречи разбира се, при даденъ случай, за размѣната на мисли по дипломатически путь между две заинтересувани държави съ цель да се дойде до едно прѣко разбирателство.